

СЛАВЯНСКИ Ъ

ГОДИНА IV.

Русчукъ 2 Октомври 1882.

БРОЙ 25

Излиза два пъти въ седмичата течка:
Сърда и Събота.

Цена:
За година 5 ер. рубли нови.
За шест месеци 3 ер. рубли "

Сичко, което са отнася до вѣстника, надзиева са направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.

Неплатени писма не са приематъ.
Ръжоши са назадъ се навръщатъ.

За Обявления се заплаща:

За всеки редъ при пръв път 20 стот.
За " " " втори път 10 "

Русе, 1 Октомвр 1882.

Още отъ първите два броя на новопоявившия са въ столицата ни в. „Работа“, Русската журналистика може да узнесе, като какъвът родъ безпристрастие, относително партиите, ще води въ княжеството ни този самозванъ Българский, а на дъло, никакъвъ вѣстникъ; за доказателство на това считаме за не безинтересно да прѣведемъ тукъ втората уводна статия на „Руский курьеръ“ отъ 21-и Септемвр. т. г.

„Любопитно зрѣлище представява отъ само-себе си първите два броя на новия Български вѣстникъ“ „Работа“. Като четемъ този вѣстникъ, въ който безграмотно написаниятъ руски статии са смѣсватъ съ французски текстове отъ нѣкои документи, съ български забѣлѣжки и пай-поѣлъ съ прѣводи на нѣкои статии отъ иностранната преса, неволно си задавашъ въпросъ: на кого и за какво е потрѣбно да се издава такъвъ вѣстникъ въ България?

Може би читателиятъ ни да си припомнятъ недавното обявление на Г-жа Головина, въ която нашата съотечественница, която обладава „докторско“ зване, увѣряваше, че предприетото отъ нея издание, като бѫде чуждо отъ всѣ какъвъ партизански духъ, ще обмиеля българскиятъ въпроси исклучително отъ обективно-работна точка зрѣние. Ний съ любопитство чакахме появяванието на такъвъ именно органъ, като се интересувахме да видимъ, какъ ще постигни редактора къмъ осъществлението на своето необично въ вѣстникарския съвѣтъ явление, т. е. — издаванието на такъвъ органъ, който да стои вънъ отъ всѣ какви партии.

Прочитанието на първите нѣколко броя отъ този вѣстникъ ни убѣдява, че примѣрната задача, поставена отъ редакторката, се указва вече нарушена отъ самото начало. Наистина „Работа“ са показва опозиционна газета, както къмъ българскиятъ либерали, тѣй и къмъ консерваторитъ; тя счита самото съществование на тѣзи два лагера, на които са е раздѣлила българската интелигенция, за голѣмо зло. Но като казва всичко това, тя, очевидно, не съвѣсъмъ вѣро за самата редакция, излага программа, тукъ-тамъ проникната съ чиновнически духъ. Не ще ни дума, разбира се, че такива тенденции могатъ да се представятъ за когото и да било полезни и заедно съ това, чужди отъ всичките злини на консерватизма и либерализма, — но невѣзмъожно е да не се признае, че въ задачата на пропагандата на този органъ се крие, опитване за създаване на нова, третя, още не съществуваща въ България приказно-чиновническа партия. Като не се поставяме въ разсъждение за благотворността отъ създаванието на това, на такава партия въ България, ний ще забѣлѣжимъ само, че самата претенция за създаванието и се явява вече външно противорѣчие на

това знамъ на „неутралността“, което е било усвоено отъ редакцията въ обнародваните отъ нея похвални статии. Като възстава противъ полезнотъта на двѣтѣ, вече съществуващи партии, новият органъ проповѣдува полезнотъта на още една третя партия, която е, наистина още въ зародината си, но която до това време не бѣше встанила съ първите двѣ въ единоборството.

За исполнението на своята мисия, органа са заема твърдъ смѣло, даже страсто, но въ сѫщото време съвѣсъмъ необмислено и слабоумно. Въ първата статия на първия брой, ний срѣнцахме слѣдуващите чудни разминнения: „Партиите са появихъ преди дохождането на Князя Александра въ България. Въ Търново, въ време на Учредителното събрание, тѣ вече ясно се опредѣлихъ. Князъ Дондуковъ-Корсаковъ безъ трудъ можаше въ това време, да помири противниците тѣй или иначѣ и да избави България отъ това зло, което поядава младата страна, по той и тукъ допустна една отъ голѣмите погрѣшки, вѣроятно безъ да прѣвиди всичките лоши послѣдствия, въ бѫдещето съ раздѣлението на лицата, предназначени за сътрудници на Князъ Александра на два враждебни лагера.“ Какво памѣнение отъ в. „Работа“ на значението и ролята на руския прѣставителъ въ България! Въ тѣзи нѣколко рѣда достатъчно са показва лѣкомислието и безтактиността на редакцията къмъ трудовете на тѣзи, които съ се грижили за устройството на България. Ако князъ Дондуковъ и да е погрѣшилъ въ многото отъ него направено, то разбира се, не е тогава, когато той не е затварялъ устата на прѣставителите въ Търновското събрание и когато той е прѣставлявалъ добросъвѣтно, съгласно съ текста и духа на Берлинскиятъ трактатъ на прѣставителите на Българския народъ, да се занимаятъ съ бѫдещето устройство на своето отечество. Къмъ сѫщото това, въ този случай Руския комисаръ е дѣйствовалъ, както е извѣстно, колкото отъ жаждата за популярностъ, толкова и съгласно съ дадените му отъ Русската дипломатия инструкции. Русската дипломация, разбира се, не е могла да прѣвиди, щото слѣдъ нѣколко години въ България, срѣдъ бѣлия денъ, открыто е можала да се зароди и да проповѣдува программата си нѣкаква съ чиновническа партия, безъ да са спира въ работата си даже прѣдъ осъждане дѣйствията на руския кабинетъ и рускиятъ власти въ България, благодарение на дѣятелността на които страната бѣше надарена съ правилио гражданско устройство, органически уставъ, изработенъ съгласно съ духа и симпатиите на новечето народни прѣставители, съ войска и съ финансови срѣдства, които най-напрѣдъ не достигахъ на страната.

Отъ Българския, чиновническиятъ органъ, Россия би била въ правото си, да очаква голѣма благодарностъ, а ако та-

кова чувство въ него отсѫтствува, то поне — скромностъ и приличие.

ГЛАВА V.

ИЗБИРАНИЕ НА ОКРЪЖНИТИ СЪВѢТИ.

Чл. 64. Слѣдъ обнародването на закона за разпрѣдлението на окрѣжията, ще се пристигнатъ подновението на тѣзи съвѣти съгласно съ сѫдѣющите разпореждания.

Чл. 65. Избирами за окрѣжните съвѣти сѫ:

а) избирателътъ, които еж на 30 година възрастъ, които знаѣтъ да четкѣ, които иматъ жилището си въ окрѣжиято или владѣятъ въ него недвижими и мущества сами или заедно съ други;

б) могатъ да бѫдятъ избириани, ако отговорятъ на горните условия: депутатътъ, общинскиятъ кметове и тѣхните помощници.

Чл. 66. Не могатъ да еж членове на окрѣжните съвѣти:

а) държавните чиновници и служащите въ окрѣжните управлени съ плата, учителите и духовните лица;

б) наемателътъ и арендаторъ на окрѣжни и държавни имоти;

в) ония, които иматъ нѣкое предприятие съ окрѣжното управление и съ правителството.

Чл. 67. Членоветъ 35, 36 и 37 се приспособяватъ и на окрѣжните съвѣти.

Чл. 68. Окрѣжните съвѣти се съставляватъ отъ 15 члена, които се назначаватъ за 6 години и се промѣняватъ имено.

Членоветъ имъ могатъ да бѫдятъ избраи отъ ново. Тѣ засѣдаватъ въ окрѣжните градъ.

Чл. 69. Допълнителни избори ставатъ само когато окрѣжния съвѣтъ изгуби повече отъ трета част отъ съвѣтъ членове.

Новоизбраните членове испълняватъ дѣянността си само толкова време, колкото е оставало да служатъ тѣзи които тѣ еж замѣтили.

Чл. 70. Когато ще ставатъ нови избори за окрѣжните съвѣти, първостепенните избирателѣ се свикватъ чрезъ Княжески указъ, които се обнародва поне единъ мѣсяцъ по рано и които опредѣля днитъ, въ които ще станатъ изборите на гласните и изборите на членоветъ за окрѣжните съвѣти. Тия дни трѣба да бѫдатъ недѣлни дни.

Чл. 71. Когато първостепенните избирателѣ се свикватъ съгласно съ прѣдидущий членъ, прѣди да почнатъ изборите, тѣ се съставятъ на избирателни купове, отъ които всѣки единъ избира единъ гласенъ.

Всѣки купъ се съставя отъ 50 избирателѣ.

Фракциите не се броятъ, а останалите лица се сливатъ въ другите купове, безъ да иматъ последните право да избиратъ повече отъ единъ гласенъ.

Чл. 72. Членоветъ 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 и 31 се приспособяватъ и на изборите за окрѣжните съвѣти.

Чл. 73. Кмета предава независимо списъкъ на гласните на окрѣжните управители, които, съгласно съ общинските списъци, съставя по азбученъ редъ общи списъкъ на гласните за цѣлото окрѣжие.

Чл. 74. Окрѣжниятъ управител прави приказъ, който се обнародва въ вѣстниците на окрѣжиято, ако има такива, и се залипява въ всичките общини, и чрезъ които се свикватъ гласните въ окрѣжните градъ за единъ недѣленъ денъ.

Въ него съврѣменно се обозначава денъ, часа и мястото за извѣрзване на окончателните избори.

Чл. 75. Членоветъ 42 и 43 се приспособяватъ и за изборите на окрѣжните съвѣти.

Чл. 76. Избирателното бюро се съставя преди събранието на гласните и се състои:

а) отъ предсѣдателя на окрѣжния сѫдъ като предсѣдателъ;

б) отъ Мировия сѫдия, които има съдлището си въ окрѣжния градъ;

в) отъ най стариятъ по години сѫдебенъ предсѣдателъ въ сѫдлището, и

г) отъ кмета и първия му помощникъ въ окръжийт градъ.

Чл. 77. Ако едно отъ последните три лица, означени въ предидущия членъ, се случи членъ въ окръжийт съветъ, то се замества;

а) съдебният застъпител съ най-стария неговъ събрать;

б) Кмета и помощника му съ другъ помощникъ, а въ случай, че няма такъвъ, съ други единъ отъ членовете на общинския съветъ отъ града, взети по реда на тъхното избиране.

Чл. 78. Всеки гласецъ получава свидетелство отъ общината си за удостовърение, че е избранъ. Свидетелството се издава отъ кмета и тръбва да носи печата му.

Гласения, когато се представи да гласоподава, показва свидетелството си на предсъдателя на бюрото, който ще откаже единия му край и ще го върне на избирателя, за да му послужи въ случаи на вторичен изборъ.

Чл. 79. Гласоподаванието става само чрезъ ръкописни бюлетини.

Чл. 80. Членовете 46, 47, 49, 50 и 51 се приспособяватъ на тия избори.

Чл. 81. Избора почнува въ (9) деветъ часа сутрин и се свършва на три послѣ изади.

Той може да се свърши и по рано, ако се укаже, че всичките гласни сѫ подали бюлетините си.

Чл. 82. Членовете 53, 54, и 55 се приспособяватъ този.

Чл. 83. Бюрото може да призове за провърки въ нѣколко отъ гласните, които знаятъ да четатъ и да пишатъ.

Тези лица ще спомагатъ на бюрото въ изброяване гласовете.

Чл. 84. Ако повече отъ половината гласове на избирателите не сѫ били дадени на едно число кандидати равно съ числото на лицата, които тръбва да се избиратъ за членове на окръжния съветъ, тогава се пристъпва незабавно къмъ нови допълнителни избори, за да се избератъ лица за ония място, които първите избори сѫ оставили празни.

Този изборъ трае най-малко единъ час и най-много четири часа, съвѣнь, ако всичките записани гласи въ списъка се гласуватъ въ по кратко време. Тези, които получатъ този пътъ вишегласие, какво и да бѫде числото на гласовете, се считатъ избрани.

Чл. 85. Въ време на засѣдането се съставя протоколъ за начинъ, по който изборите сѫ се свършили.

Той се подписва отъ членовете на бюрото и отъ тези, които сѫ правили прѣброяването, ако такива сѫ били призовани, тъй както и отъ пристъпватъщи гласни.

Той объема:

а) датата на Княжеския указъ, съ който се е свикало събранието;

б) дена и мястото на изборите;

в) имената и качествата на членовете на бюрото;

г) имената на прѣброятелите, ако сѫ били призовани такива;

д) обозначение да ли веднажъ или въ два пъти сѫ се направили изборите;

е) часа, когато е започнала избора и когато се е свършила;

ж) числото на гласните, записани въ списъка;

з) числото на гласните, които сѫ гласоподавали на всички избори;

и) имената на общините, които не сѫ непроподавали избиратели;

ј) имената на избирателите, които не сѫ взели участие въ една или въ двата избори;

к) числото на получените гласове на всички избори и за всички кандидати;

л) окончателниятъ резултат на всички избори;

м) списъка на избраниите по реда на получените гласове;

н) заявлението, които сѫ били направени на бюрото и рѣшението, които бюрото имъ е дало, и

о) извѣредните случаи, ако е имало такива.

Чл. 86. Подлинника на този протоколъ се представя незабавно на окръжния управител, който го пази въ окръжните архиви, а непроподава завѣренъ прѣписъ на Министъра на Вътрешните Дѣла.

Чл. 87. Едно възнаграждение отъ 40 стот. за всички километъ се дава на гласните, които сѫ пристъпвали на изборите, за разстоянието отъ общината до окръжния градъ.

Това възнаграждение се плаща отъ сумите на окръжния съветъ тутакси послѣ избора и на основание на свидетелството, съ което всеки гласецъ е снабденъ.

Чл. 88. Изборите се поднасятъ чрезъ Министъра на Вътрешните Дѣла на одобрението на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО.

Чл. 89. Всекой изборъ на окръженъ съветъ може да се оспори предъ окръжния съдъ въ разстояние на 8 дни отъ избора, или отъ окръжния управител, или отъ петъмина гласни най-малко, чрезъ едно писмено заявление.

Съда решава публично и безплатно такива дела, следъ усън разисквания и безъ право на апелъ, но съ право на кассация, въ разстояние на 5 дни отъ деня на съобщението рѣшението на съдилището.

Предсъдателя на окръжния съдъ, като членъ на бюрото, не засъдава при разглеждане на таково дело.

Въ случаи на кассиране дела, кассацията тръбва да издаде рѣшението си въ разстояние на 10 дни отъ приемането кассационната жалба.

Чл. 90. Нередовностите, които би се случили въ общините при избора на гласните, немогатъ да причинятъ кассирането на изборите за членове на окръжния съветъ, освенъ ако числото на неправилно избрани гласни, извадено отъ полученото вишегласие и приложено при числото на гласовете на неизбраниния кандидатъ, който е добъръ и най-много гласове, окончателниятъ резултат на избора би се измѣнилъ.

ГЛАВА VI.

ЗА ИЗБИРАНЬЕ ПРЕДСТАВИТЕЛЬ ЗА ОБИКНОВЕННО НАРОДНО СЪБРАНИЕ.

Чл. 91. Депутатъ представляватъ не само окръжето, което ги е избрали, но всичката държава.

Тъ се избиратъ по окръжие и по списъчно гласуване (*scrutin de liste*).

Числото на депутатите се опредѣля споредъ число то на околии въ всички окръзи, като се смята по единъ представител на всяка околия.

Чл. 92. Представителите се избиратъ за шестъ години и могатъ да бѫдатъ отъ ново избрани въ следующия периодъ.

Въ сѫщия периодъ тъ не могатъ да се избиратъ, ако сами сѫ си дали оставката.

Чл. 93. Могатъ да бѫдатъ избирани за представители:

Избирателътъ, които сѫ извършили тридесетогодишната си възрастъ, които знаятъ да четатъ и да пишатъ свободно, които иматъ мястожителството си въ окръжето и притежаватъ недвижими имущества, сами или задружно съ друго.

Чл. 94. Могатъ да бѫдатъ такожде избрани въ окръга на мястожителството си и:

- а) членовете на окръжните съвети;
- б) общинските кметове и тѣхните помощници;
- в) владуци;
- г) засъдателътъ при окръжните съдилища, както и всичките служащи по изборъ;
- д) онни които иматъ университетско образование, ако не сѫ на правителственна или общинска служба.

Чл. 95. Освѣнъ това въ всичките окръжи могатъ да бѫдатъ избрани:

Министъръ, които сѫ на служба.

Чл. 96. Не могатъ да бѫдатъ избрани за представители:

- а) членовете на Държавния Съветъ;
- б) членовете на Съвета на Палата;
- в) съдии на чиновниците отъ всичките вѣдомства;
- г) чиновници по финансово вѣдомство на Държавата, на окръзъ и общини;
- д) учителътъ и свещениците;
- е) наемателътъ и арендаторъ на държавни имущества, и
- ж) онни, които иматъ ибъкое предприятие за сметка на Държавата.

Чл. 97. Ако една отъ причините на неизбираемостта постигне единъ избранъ представител, той престава да е депутатъ.

Чл. 98. Въ случаи че останатъ десетъ вакантни място въ народното събрание или же мястата на една трета част отъ представителите на единъ окръзъ произвеждатъ се допълнителни избори.

Допълнителните избори ставатъ по сѫщия начинъ, както и общите.

Новоизбранныятъ представителъ оставатъ депутати толкова време, колкото лицата, които тъ заместватъ, тръбвало би да упражняватъ представителското си право.

Чл. 99. Членовете 70, 71, 72, 73, 74 и 75 се приспособяватъ и за народните представители.

Чл. 100. Избирателното бюро, съставено отъ наредъ, че се състои отъ постоянната комисия на окръжните съвети подъ предсъдателството на предсъдателя отъ сѫщата комисия.

Забѣлѣжка. До тъ се издаде нови законъ за окръжните управления до гдѣ се той тури въ действие, избирателното бюро ще се състави отъ окръжните съвети.

Чл. 101. Членовете 78, 79, 80, 81, 82, 83,

84, 85, 86, 87, 88, 89 и 90 се приспособяватъ теже въ тия избори.

Забѣлѣжка. Прѣвиденото въ чл. 87 възнаграждение въ изборите на депутатъ се дава на гласните отъ държавното съкровище.

Чл. 102. Заявления противъ избора могатъ да ставатъ въ разстояние на петъ дни въ мястото на окръженъ съдъ, който безъ забава ги испраща въ Касациите, било отъ окръжните управители, било отъ петъ избиратели чрезъ писмено заявление.

Въ десетъ дни отъ датата на приемане на заявлението, Касациите въ извѣтъ предъ засѣдане разглежда публично дела, и издава рѣшението си безплатно, съдъ като изслуша прокурора.

Чл. 103. НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Князъ прѣди отварянието на всичка сесия, назначава чрезъ указъ, изъ помеждъ окончателно избрани представители, предсъдателя и подпредсъдателя на Народното Събрание.

Предсъдателя назначава двама секретари и двама квестори изъ помеждъ представителите.

Предсъдателя, подпредсъдателя и секретарите съставятъ бюрото на камарата.

Чл. 104. Когато ще се свика Народно Събрание, то се събира по начинъ, показанъ по горѣ, и всичките членове относително до обикновеното Събрание се прилагатъ и за изборите на Великото Народно Събрание.

Обаче за Великото Събрание всички окръзи ще избиратъ двойно число представители отъ колкото избира за обикновено Събрание.

Представителътъ отъ обикновената камара можатъ да бѫдатъ теже избрани.

Чл. 105. Народните представители получаватъ, до гдѣ трае сесията, за всеки денъ по петънадесетъ лъва наднични; тѣ получаватъ и за пъхти разноски по 60 стотинки на единъ километъ за отиване и завръщане.

Народните представители, които живѣятъ въ градъ, дѣто засъдава Народното Събрание, получаватъ само наднични по десетъ лъва на денъ.

ГЛАВА VII.

ПРЕСЪЖПЛЕНИЕ ПО ИЗБОРИТЕ.

Чл. 106. Всеки, който чрезъ заплашване би преинтировалъ на единъ избирателъ да гласоподава или за да го принуди да гласоподава въ извѣстно направление, всеки който би давалъ подаръци за да бѫде отъ горните условия, се наказва съ затворъ отъ 6 дни до единъ мѣсецъ и съ глоба отъ 25 до 300 лъва, или само съ едно отъ дѣтъ тѣзи наказания.

Избирателя, който би приель подаръци за да гласува въ извѣстно направление, или за да не гласува никакъ, подпада подъ сѫщото наказание.

Чл. 107. Който би гласоподавалъ два пъти въ сѫщия изборъ или който, като е знаилъ, че споредъ закона, нѣма право да избира, а е гласоподавалъ, подпада подъ предвидените въ горния членъ наказания.

Чл. 108. Който би издавалъ бюлетини, слѣдъ като сѫ били турени въ купията или чрезъ измама би положилъ други бюлетини, който въ пребояванието гласовете на бюлетините би изоставилъ имена, или би казалъ други, които не сѫ записани въ тѣхъ, се наказва съ затворъ отъ три мѣсеки до две години и съ глоба отъ 100 до 2,000 лъва.

Чл. 109. Който би влѣзълъ въ залата на изборите чрезъ оржие, или би употребилъ насилия чрезъ отнемане на купията или чрезъ изгонване на избирателите, като ги бие или заплашва съ оржие за да имъ прилагатъ да гласоподаватъ или да гласоподаватъ въ извѣстно направление, се наказва съ затворъ отъ дѣ до петъ години и съ глоба отъ 300 до 5,000 лъва.

Чл. 110. Който съ цѣль да смуги изборите привежда скандалъ чрезъ викове въ залата на изборието се наказва съ затворъ отъ шестъ дни, до единъ мѣсецъ и съ глоба отъ 25 до 300 лъва, или съ едно отъ дѣтъ тѣзи наказания.

Чл. 111. Всеки, който би умишлено влѣзълъ, безъ да има право, въ залата на изборите, се наказва съ глоба отъ 10 до 100 лъва.

Чл. 112. Всеки, който не се покори на законно издадената заповѣдъ отъ стария на единъ купъ или отъ предсъдателя на избирателното бюро, за да излѣзе на вънъ отъ залата, се подлага на наказанието, предвидено

стягления въ настоящий закон.

Чл. 115. Закона издаденъ на 17 Декември 1880 год. се отмѣнява.

КАКВО ВЛИЯНИЕ ИМА ОБЩЕСТВОТО НА ХАРАКТЕРА.

(Беконъ, Смайльсъ и Гербертъ)

Казватъ, както това утвърдява и Беконе, че хората се познаватъ по това общество, между което тъ живеятъ. Търдъ естествено е, че трезвения човѣкъ не ще начне да са събира съ пиянин, примерни съ грубия, добра съ здрави. Събирането съ развати хора служи за доказателство на долнъ вкусъ и лени наклонности; несъщаванието на подобно общество неизбѣжно води къмъ унищожението на характера. Разговоръ съ такива хора е търдъ вредъ, защото той, къмъ да не принася незабавно вреда, но за това никъмъ остава вредни събъмъни въ ума и мисли, възбудени отъ него, безъ да ни състави и тогава, когато ний вече сме го напуснали; това е такъвъ родъ зараза, която непременно трбва да са отзове въ бѫдещето.

Естественото домашно въспитание са продължава дълго въ живота, или по вѣрно, той никога не са прекратява съвършенство.

По слѣдъ години настъпва такова врѣме, когато влиянието на семейството престава да биде исклучително въ дѣлата за образоването на характера; чеговото място застъпва повече искъственото въспитание на школата и обществото отъ приятели и другари, което продължава да образова характера съ силното влияние на примера.

Младите, както и старите хора, а особено първите, не могатъ да не подражаватъ на тѣзи, съ които водятъ дружба и приятелство.

И пиятина, немислимъ нѣщо е, щото съществието съ окружавицъ на хора, да нѣма сълно влияние върху развитието и образоването на характера имъ. Хората, както казва Смайльсъ, съ наклонни отъ природата къмъ подражание и всячки, повече или по малко, са подлагатъ на това впечатление, което произвежда на тѣхъ рѣчта, движенията, примера и даже образа на мислите на тѣхните другари. Примера много значи; примера е всичко: той е настоящата икона на хората.

Подражаванието, въ голѣма частъ бива до такава степенъ безсъзнателно, щото неговото дѣйствие е почти незамѣтимо: но отъ това не слѣдва, щото влиянието му да би било помалко трайно.

Рѣдкото промъняване на характера става очевидно само въ такъвъ случай, ако впечатлителната натура, е способна да произвежда впечатление. Даже и самите най-сълби натури, не съ лишили отъ влиянието на тѣзи, които ги окружаватъ. Сътъкновението на мислите, чувствата и привичките са ерѣща на всѣка минута, и дѣйствието на примера не са прѣкративи никога.

Забѣлѣзано е, че старите съпрузи, или даже хората, които съ биле въ течение на нѣколко години квартирини другари, постепенно са упръчиаватъ единъ на други; тъй щото, ако тѣмъ имъ са случи да продължаватъ живота си повече отъ обикновения, то по всяка вѣроятностъ съ голѣмъ трудъ би можахъ вѣкъ да ги отличи единъ отъ други. Ако подобно забѣлѣжване е вѣрно относително прѣстарѣлите хора, то колко щѣшъ да биде повече вѣрно относително младите, въсприемчива натура, на които е много повече мѣгка, чувствителна и впечатлителна, и на които несравнено повече лежи печата на живота и образа на дѣйствията на окружавицъ гли лица.

Естествено е, че обстоятелствата, които спомагатъ за образоването на характера, оказватъ най-мнито влияние въ периода на възрастяванието. Подражаванието и примера слѣдъ години ставатъ обикновенни и са съкратяватъ съ привичката, силата на които е могущественна, тъй щото преди да успѣхъ да я забѣлѣжимъ, ний вече сме й отстъпили личната си свобода.

Лошиятъ привички, казва по нататъкъ Смайльсъ, до толкова деспотично управяватъ човѣкъ, щото често този посѣдѣнъ, като проклина погрѣшката си, все таки неволно са подлага на лошиятъ си наклонности. Като не е въ състояние да са бори и противостоятъ на силата на привичката, той ѝ става робъ. Придобиванието и утвърдяванието за себѣ си такава сила на ума, която да би могла съмѣло да влѣзе въ борба съ владичеството на привичката, може да са счита за единъ отъ най-важните резултати на искъствената дисциплина.

Макаръ въ въспитанието на характера съ примеръ много нѣщо да са извършватъ самопроизволно и нечувствително за настъ, толко възможното младите хора въ никакътъ случай не трѣба да бѫдатъ подражатели и послѣдователи на това което ги окружава. Тѣхния собственъ образъ на дѣйствията, много повече отъ образа на дѣйствията на тѣхните другари, спомага къмъ опредѣленето на цѣлъта и установяванието принципиите на живота имъ. Всѣкий отъ тѣхъ намѣрва въ само себе си сила на волита и свободно дѣйствие. Тѣзи сила му дава възможностъ да направи свой собственъ изборъ на другарите. Само по слаба воля мнозина ставатъ роби на своите страсти или рабски подражатели на другите.

Ако младите хора са намѣрватъ подъ добро влияние, и ако тѣ добре съвестно са ползоватъ съ своята свобода, то тѣ ще търсятъ общество отъ хора, които искрѣнно състоятъ по горѣ отъ тѣхъ и ще са старащи да подражаватъ тѣхните примери. Въ обществото отъ добри хора младостта ще си намѣри винаги най-добрата и полезна храна, тогава когато лъшото общество ще развие въ нея пороцитетъ. Има хора, казва д. Израелъ, запознаванието съ които незабавно разда въ настъ любовъ и уважение къмъ тѣхъ; други, изротиви, съ първото еще запознаване, внушаватъ отвръщение и презрѣніе. Като живеятъ съ хора отъ възвишени и благороденъ характеръ, кий ще получуватъ себе си възвиши и освѣтени съ тѣхната съблъсъка.

Даже чесгитъ сношения съ хора египетски и посредствени могатъ да са укажатъ въ виши степенъ врѣдни защото, къмъ способни да докаратъ сухо, досадно, ограничено и себелюбиво настроение на ума, винаги много или малко враждебно на истинското мѣжество и неустранимостта на характера.

Ума търдъ скоро привиква да са влчи по тѣни пижки, сърдцето са съблъсъка и става недостатъ и искрѣнната страна на човѣкъ слабѣе, колебай са и става наклонна къмъ всичко, което е търдъ гибелно за всѣко великолушно стрѣмление и за достижението на истинското преизходство.

Отъ друга страна общество отъ повече умни и опитни хора, отъ колкото сме ний сами, винаги има настъ голѣмо или малко вдѣховляюще влияние. Тѣ угодъмиватъ значението имъ въ живота. Като слушаме съжденіята имъ, ний покриваме нашите и оставаме като съучастници въ тѣхната мѫдростъ. Съ помощта на очитъ имъ ний разширочаваме нашия собственъ крѣгъ на наблюдението, ползваме съ тѣхната опитностъ и са научаваме не само съ това, което е съставлявало щастието и радостта имъ въ живота, но и съ това, което е много по поучително — съ тѣхните страдания.

Ако тѣ съ по силни отъ настъ, ний получаваме частъ отъ силата имъ. Его защо дружбата съ хора умни и енергични, не може да нѣма търдъ даже важно влияние въ образоването на характера. Такава дружба умножава нашите срѣдства и подкрепява ни въ настърената, възвиши и обнаградява нашите цѣли и ни дава възможностъ да дѣйствуваме съ голѣма способностъ и умѣніе, както въ нашите собствени дѣла, тъй и съ голѣма полза за другите.

За човѣкъ нѣма по лошъ другаръ, отъ колкото собственното му азъ. Като живѣе усамотено, човѣкъ не само не ще знае, какви ерѣства да употребява за да помога на ближния си, но не ще може даже да разбира и тѣзи нужди, които отъ всичко повече изискватъ помощъ. Сближаванието съ хора, макаръ и за кратко врѣме, снабдява човѣкъ съ благата опитностъ; по този начинъ пробуденото съчувствие, макаръ то и да са зародява на противъ общеприетото правило за милосърдие — влѣти дома, никога не ще замине безъ да пренесе богати съкровища обратно въ семейството. Обществото отъ хора е полезно още и въ това отношение, че то укрепава характера ни и ни дава възможностъ за умното и дѣлно избрание на срѣдства, при което ние никога не губимъ изъ прѣдъ видъ главната си цѣль.

Живота на младия човѣкъ може да получи съвършено ново направление въслѣдствие на щастливата мисъль, въ врѣме на нѣкаква забѣлѣжка, или на добра и искрененъ съвѣтъ отъ честния другаръ.

Имено въ младостта, до гдѣто характера на човѣкъ не са съ укрѣпилъ, неговата наклонностъ къмъ удивлението бива отъ всичко по силна. Но като вървимъ по пижи на живота, ний все едно като че замръзваме въ привичките си; думитъ Nil admirari (на инишо да са не учудвашъ) търдъ често ставатъ наша девиза. По мнѣнietо на Смайльса, полезно е да вдѣхваме благото вѣнѣе прѣдъ високите характеристи, до гдѣто природата на човѣкъ спазва лѣткостъ и впечатлителностъ, за това че ако младостта не са покорава прѣдъ добродѣтелните хора, то, въ силата на своята потребностъ да създада за себе герои, та, вѣроятно, ще заплати данъкъ отъ очудване на голѣмите злодїи и ще да ги зема за образци.

Малките и не великолушки умове не могатъ да са очудватъ чистосърдечно. Най-голѣмите имъ нещастие съетои въ това, че тѣ не могатъ да признаватъ — и още по малко да почитатъ великия хора и великия дѣла. Удивлението на ничтожните хора е тѣ също иначе, както съ и тѣ сами. За жабата най-високия идеалъ на красотата е жабешката красота. Тѣрговецъ, на когато работятъ наемници, дѣни хората по миниците имъ.

Най-неприятни съ тѣзи хора, които къмъ всичко са отнасятъ съ прѣзрение и насмѣшка. Хората отъ та, къмъ разрядъ търдъ често виждатъ въ успѣхъ на другите, даже въ успѣхъ на доброто дѣло, нѣщо прилично на лична за себе си обида. Тѣ не могатъ равнодушно да слушатъ похвала за другого, особено ако той е равенъ съ тѣхъ по звание, професия или занаятъ, тѣ охогно прощаватъ на човѣкъ несполуката му, но никога не ще му простятъ умѣніето да испльни каквато и да била добра работа, отъ колкото тѣ да я испльнятъ и въ то-

ва, въ косто тѣ сами съ прѣзрѣли несполука, явяватъ са най-безжалостни нарицатели. За голѣмо утѣшение на такива хора биватъ врѣменинѣ отстъпления и погрѣшки на хората съ характеръ. «Ако умните хора обладаваѫ непогрѣшимостъ, казва Гербертъ, то за глупицѣ щѣше да бѫде злѣ.» Но макаръ умните хора и да могатъ да са поучаватъ отъ глупавите, като избѣгватъ погрѣшките имъ, глупавите наредко са ползуватъ отъ примерите имъ, които имъ представляватъ умните хора; жалка и долна е тѣзи натура, всичките грижи на които съ єутѣмени само за изнамѣрванието и указаването на пътиата въ характера на великите хора, или великия епохи.

Бѣла

Прѣвѣлъ П. Х. Григоревъ.

До Г-на Редактора на В. «Славянинъ»
въ г. Руссе.

Не ще съмнение Г-нъ Редакторе, че дебелокожий Бѣлгаринъ, който 500 години е испландалъ греховете си и тѣжко стенауъ подъ турското иго, на когото живота, имота и честъта е зависило отъ по силните, отново се подлага на тѣзи и сѫщите, да не кажа, и по тѣни и испитания, отъ които бѣше се отвръталъ чрѣзъ потоки кръвъ промънна отъ истински и наши братя Русси. Не ще съмнение казвамъ, че живота, имота и честъта на Бѣлгаринъ и сега зависи отъ силните на дена, тѣ като ежедневните произволи (на силните) надъ беззапитни селенинъ, ме заставляватъ на това, и най-вече като и азъ имахъ злочестината да испитамъ това: да се подиграятъ съ имота и честъта ми. — Нека се обясня:

Дѣлъсъ, когато вече се готвяхъ да тръгна за Вратца, кадето ще заема дѣлъжностъ на членъ въ тамошни Окр. съвѣтъ, тѣжъ като тукашинъ окр. съвѣтъ въ когото бѣхъ членъ-секретарь, по новото териториално распределение се упражнява по икономическа точка зѣрнение (!), мѣстни окр. Военски Началникъ Г-нъ Марченко, се распорѣжда чрѣзъ джандарми, да ми вземе отъ яхжа коянть и да го съвѣтира; да се подиграятъ съ имота и честъта ми. — Да отговоря.

Прѣзъ месецъ Юлий казаний Войнски Началникъ, позная по какви съобразженія, отчисли четника на тукашината № 2 чета, и на негово място назначи ужъ временио мене, при всичко, че не бѣхъ избранъ отъ четата, спорѣдъ закона за пародното опълчение, и че се отказвахъ отъ тѣзи честъ. Слѣдъ нѣколко врѣмето той, г-нъ Марченко, се распорѣди да се събера въ пунитъ отъ опълченците. На слѣдующата недѣля, слѣдъ прибирането на пунитъ, опълченците, като знаеха, че цѣлъта на пародното опълчение е да знае свободно да употребява оръжие, като мисляше че е на распуть заподъ имъ ся обра оръжието и най-послѣ че въ него врѣме населението бѣше пай много занято, съ прибирането на цѣло-годинни си трудъ, не излѣзоха на учение тая недѣля. За това че опълченците, не са излѣзали на обучение една недѣля, г-нъ Марченко ми наложи глоба 40 лъва, та съ това да ся покаже, че е точенъ въ работата си (за Орхание е точенъ, а за другите села изъ окръжките кадътъ не са му виждали очитъ, какви са когато спорѣдъ закона на опълченците, е дѣлженъ да обиколи шестъ пижи въ годината четитъ, а то ни веднани съ исключение на 4—5 села около града, пакъ прогонните си течать въ джепчето му безъ смѣтно), безъ обаче да съмъ ималъ каква годѣ забѣлѣжка. Когато прѣди нѣколко дни отъ окръжката тукъ управление, ми се поискава глобата, азъ подадохъ г-ну Марченку

прощение, въ което му представихъ извинителни причини; че азъ въ този случай ни най малко съмъ виноватъ, защото въ това време отсътствувахъ отъ градъ и същевременно го молихъ, съмъ като ся увѣри че азъ навѣрно съмъ отсътствувахъ, да отмени глобата която неправедно ми е наложена. Като отговоръ на проплението ми каза: възь съмъ наложилъ шрафъ, че въ Орханийската четническа касса, нѣма нито една копѣйка да е постѣпено отъ глоба, когато отъ другите и най малки села има (та ази ли ще я напълня като не съмъ виноватъ), и сега само възь не съмъ глобилъ, нѣ всички четници, та затова неможе да ви отмѣна глобата, нѣ ще пиша на околийския Началникъ поне да я намалимъ. Нѣ той вмѣсто да обѣрне внимание на проплението ми ще да удовлетвори искалието ми, распорѣжда се днесъ на опаки: да ми секвистира конѧ! Между това, отидохъ да поискамъ за послѣдентъ пътъ отговоръ на проплението си или пъкъ да ми го върне; но той отказа че му съмъ давалъ проплението — съмъ $\frac{1}{4}$ часть, когато предъ свидѣтели го попитахъ за проплението си, той нищо не продума, и тѣй безъ да знае вината си и причинитъ, за която се глобявамъ дадохъ 40 лѣвчета за Богъ да прости, съмъ като се нападна честъта ми въ срѣдъ пладне на срѣдъ улицата, предъ множество граждани и страни.

Кагато съ мене се постѣпни така грубо, който наедно съ нѣколко мои съграждане Орханийци, съмъ киснахъ шестъ годинки въ Дияр-бекирскитъ тѣмници, който сѫмъ ходилъ голъ и босъ, гладенъ и жеденъ съ опасностъ на живота си, до подъ Ески-Загра, съ мисъль: да са освободи българинъ, та да бѫде Господаръ надъ себе си; който най посѣлъ, до днесъ никому нищо зло не съмъ направилъ, нито глобяванъ, нито осъжданъ, то не е мѫжно да си представите, Г-н Редакторе, какво си тегли и ще тегли несъмненно простодушни и безъ-защитни селянини. Богъ да ни е на помощъ! — Както е тръгнала — дано не бѫде за дълго — ще цѣфне България като липа въ пожаръ.

г. Орхание 21-и Септемврий 1882 г.
Гавраилъ Брглиевъ.

РАЗНИ

Министерството на Вътрѣшнитъ дѣла, обявява чрѣзъ Държавенъ вѣстникъ, че по причина на появяванието нови разбойнически чети, Горне-Орѣховската, Трѣвненската и Бѣленската околии се обявяватъ въ военно положение.

Отъ рапорти съ обпародвани въ Държав. вѣстникъ, става явно, че въ Шуменско, Провадийско и Ески-Джумайско окръжия, разбойническиятъ шайки още върлуватъ, като обиратъ и застрашаватъ свободното пътуване.

Г-нъ Несторъ Марковъ, който прѣди освобождението ни е учителствувалъ въ Плѣвенъ и Русе, а на послѣдниятъ бѣше префектъ въ Стара-Загора, съ Княжески указъ подъ № 641 се назначава за Търновски Окръженъ Управителъ. Г. Н. Марковъ е патриотъ, мъжъ съ извѣстно образование, той навѣрно нѣма се поведе по диктовките на извѣстни личности, да служи противъ народните желания.

Една телограмма изъ Цариградъ съ
Редакторъ издатель Т. Х. Станчевъ

общава, че Султана забранилъ да се върнатъ въ Цариградъ ония работници, които биле наети за работа отъ Англичанетъ въ Египетъ, като заповѣдалъ да ги изваждатъ на брѣга въ Дарданелиетъ и отъ тамъ да ги испрацватъ на заточение въ провинциите. Единъ Руски паракходъ идялъ изъ Египетъ и носилъ 110 д. работници, съ които въззамъ въ Дарданелиетъ, тамъ капитанина са отказалъ да извади работниците, защото биле заплатили до Цариградъ. По поводъ на това, Руския паракходъ билъ обиколенъ отъ лодки; работниците се отказали да излѣзватъ. Лордъ Дюферрий телографираше да се назътъ работниците до нова заповѣдъ.

Въ единъ отъ поездите, който отивалъ отъ Одеса за възъ Киевъ, се открилъ единъ вагонъ пъленъ съ динамитъ.

Въ Австрия се появило силно гонение противъ евреите; правителството употребило войска за да ги запази.

Изъ Цариградъ извѣстяватъ, че Митхатъ паша побѣгналъ отъ градъ на заточението си.

Хаджи Мустафа, пай голѣмия виновникъ по кланетата при Александрия, билъ убитъ въ Александрия.

Изъ Каиръ извѣстяватъ, че официално се доказва, както Араби паша билъ непосредствено участникъ въ Александрийското клане и мялчане.

Изъ Берлинъ съобщаватъ, че пакъ скоро щѣла да се свика въ Лондонъ една конференция, която да размили и доведе въ редъ Египетските работи.

Гръцкия парламентъ билъ свиканъ за 18 октомври т. г.

ПРОГРАМА

ПОСѢЩЕНИЕТО НА НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО

МИЛАНЪ I СРЪБСКИ КРАЛЪ.

Негово превосходителство Генералъ Лѣсовъ, началникъ на Артилерията, Командира на № 1-та на Негово Височество дружина Подполковникъ Станицки и Флагелъ-адютантъ Поручикъ Мариновъ, ще идатъ съ паракода «ГОЛУБЧИКЪ» до Срѣбъката граница за да посрѣдниятъ Негово Величество Краля.

И. Вел. Краль презъ пътешествието си до Русе, ще благоволи да се спре въ Видинъ, Ломъ-Паланка и Свищовъ. Въ тѣзи градове, Високий Гостъ ще бѫде посрѣдниятъ отъ гражданска и военна власти, отъ духовенството и отъ населението.

Въ Видинъ, Ломъ-Паланка и Свищовъ, почетни караули отъ мѣстните дружини, съ знамя и музика, ще отдаватъ величие почести.

Господинъ Видински Управителъ ще има честъ да съпровожда И. Вел. отъ границата до Ломъ-Паланка, Господинъ Ломски Управителъ отъ Ломъ-Паланка до Свищовъ и Г-нъ Свищовски Управителъ отъ Свищовъ до Русе.

2. ОКТОМВРИЙ.

И. Вел. Краль — ще благоволи да пристигне въ Русе 2 Октомврий, частъ по 12. Артилерията ще поиздрави И. Вел. съ 101 вистрела.

На пристанището Негово Величество Краль ще бѫде посрѣдниятъ отъ Негово Височество Князъ отъ Министри, отъ Негово Високопреосвященство Доросоло-Червенски Митрополитъ съ духовенството и отъ мѣстните гражданска и военна власти. И. Високопреосвященство Митрополигъ Григорий ще произнесе поздравителна рѣч на И. В. Краль; Градски Кметъ ще му поднесе хлѣбъ и солъ.

Почетенъ караулъ отъ № 19 Шумененска дружина съ музика и знаме.

Огъ пристанище до двореца по двѣтѣ страни на пътя, войската и учениците, ще съставляватъ шаплеръ, И. Вел. Краль и И. Вис. Князъ, ще сгигнатъ въ Двореца съ Княжески Екипажъ, ескортиранни отъ собствения на И. Височество конвой.

Въ Двореца, И. Вел. ще приеме почетни караули съ знаме и музика отъ № 23 Русенска Дружина и ординарцитъ отъ разните родове оръжия.

Часътъ по 12 $\frac{1}{2}$ завтра въ Двореца.
Часътъ по три послѣ пладнѣ представление на Консулското тѣло и на разните учреждения и корпорации.

РАСХОДКА.

Часътъ по 6 $\frac{1}{2}$ вечеръта Гала обѣдъ въ двореца.

Часътъ по 8 заря съ церемония, извършена отъ всичките находящи се въ Русе военни музики.

Часа по 8 $\frac{1}{2}$ театрално представление въ Дѣвическото училище:

Осветление на градъ.

3. ОКТОМВРИЙ.

Часътъ по 10 сутринта Великъ парадъ на Русенски Гарнизонъ.

Часа по 12 завтра въ Лагера, предложенъ отъ Офицерите на Русенски Гарнизонъ.

Часътъ по 6 $\frac{1}{2}$ Гала обѣдъ въ Двореца.

Часа по 8 $\frac{1}{2}$ театрално представление.

4. ОКТОМВРИЙ.

Часътъ по 8 сутринта И. Вел. Краль и И. Вис. Князъ съ свитите си, ще са отправяни на ловъ въ Вѣтово, съ особенъ поѣздъ.

Завтра въ Лѣсъ на Вѣтово.

Часътъ по 7 вечеръта обѣдъ предложенъ отъ Гр. Русе въ памѣщението на Военния Клубъ (Шахъ хането).

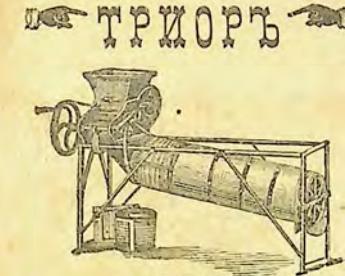
Часътъ по 9 фейерверки предъ Двореца и край Дунава.

Часътъ по 9 $\frac{1}{2}$ балъ въ Военния Клубъ.

5. ОКТОМВРИЙ.

Часътъ по 11. И. Величество Краль Миланъ I, ще благоволи да тръгне съ паракода «ГОЛУБЧИКЪ», придвижъ отъ И. Вис. Князъ, завтра въ паракода «ГОЛУБЧИКЪ».

МАРИАЛЪ НА ДВОРА
Баронъ Ридезъ

Машинъ за пречистване жито отъ прѣсть, ржъкъ кжклица и др. нечистоти, тая машина е направена щѣла отъ металъ. Намира се за проданъ въ разни величини при Г. Алекс. Векслеръ въ Русе улица Княжеска. — Щѣни умѣренни. — При сѫщаго се намиратъ и други земедѣлъчески машини, преса за смазване и исцѣждане гроздие, както и френски камани за воденици и др. потреби за една мелница.

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписаній, продавамъ собствената си къща, състояща отъ: една стая, единъ дюгенъ, единъ прусъ, кухня и др. находяща се въ гр. Русчукъ (мѣшка махала) прѣзъ пѣтъ на домъ на кмета Тодоръ Д. Арнаудовъ.

Желаещи да купятъ тая къща съ дюкеня, нека се отнесатъ за споразумение до мене.

Русе 29 Сеп. 1882 год.

Добри Павловъ, Шекерджия
(Улица Рабарска)

Умоляваме Г-да абонатитъ си, които не сѫ си заплатили вѣстника, да побързатъ да си го заплатятъ, защото нуждитъ сѫ голѣми.

Редакцията.

Русчукъ скоро-печатница „Славянинъ“.